

[Finansministeren]

get af svaret til i morgen, men der er et par ting, som jeg synes der er grund til at få sat på plads. Der er aldeles ikke smuttet en sætning, i hvert fald ikke hos mig. Den statsfinansielle stramning giver ikke nogen beskæftigelse. Det er ikke noget, regeringen prøver at bilde folk ind, for det kan enhver regne ud. Hvis man reducerer de offentlige udgifter, fører det ikke til, at der bliver flere ansatte. Det er logisk. Det, vi har sagt, er, at der er et meget stærkt behov for at få nedbragt underskuddet på statens budget. Hvis ikke det samtidig skal føre til større arbejdsløshed, så er der behov for, at der sker en virkelig forbedring af konkurrenceevnen. Derfor ønsker regeringen, at der føres en indkomstpoltik og indgås nogle overenskomster, som gør erhvervslivet meget mere konkurrencedygtigt.

Derfor kan jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at regeringen læner sig ikke tilbage. Regeringen arbejder tværtimod meget energisk på at få forklaret og illustreret, hvor nødvendigt det er, at der i de kommende måneder på arbejdsmarkedet træffes de rigtige beslutninger. Hvis fru Ingerlise Koefoed vil hjælpe regeringen gennem sin kontakt med arbejdsmarkedet, kunne vi sikkert i fællesskab nå en række ting, så kunne vi bl.a. nå en højere beskæftigelse. Men det forudsætter, at vi er enige om, at vejen frem til bedre beskæftigelse er, at virksomhederne er mere konkurrencedygtige.

Om ungdomsgarantiordningen kun det ene: jeg har selv været med til som medlem af en regering at træffe beslutninger om, at den forsøgsordning skulle sættes i gang. Når vi besluttede, at det skulle være en forsøgsordning, var det, fordi vi ikke vidste, om det var den ideelle måde at løse unge menneskers ledighedsproblem på. Det kan ikke være sådan, at når man starter en forsøgsordning, så skal den automatisk dermed være permanent. Det ville da være noget nonsens. Så skulle vi da have startet med at lave en permanent ordning. Det må være rimeligt, at man kan vurdere resultaterne af en forsøgsordning. Det må være rimeligt, at man kan sætte spørgsmålstejn ved noget, som er sat i værk som et forsøg, især hvis man mener, det hele kunne gøres på en bedre måde. Det er det, indenrigsministeren og regeringen har tilladt sig at gøre, og det er det, vi gerne vil have lov til at vende tilbage til.

Hr. Glensgård må undskylde, at jeg ikke gennemgik alle de mange ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet. Nu har jeg så tit, om end på anden vis, ytret mig om en række af dem. Jeg har forstået det sådan, at fremskridtspartiet har ønsket at fremsætte sit eget finanslovsforslag, og det starter vi med at stemme om. Det har fået nr. 1000. Det er altså ændringsforslag nr. 1000, der først kommer til afstemning, og det er hele bogen. Vi kender jo indholdet, for der er ikke nogen fornyelse i det. Jeg tror også, hr. Glensgård kender regeringspartiernes holdning til størstedelen af besparelsesforslagene. Vores holdning er, at man kan ikke på den måde løse vores samfundsøkonomiske problemer, for man kan ikke pludselig save så stort et milliardbeløb ud af statsbudgettet, uden at en lang, lang række ting udvikler sig i en kaotisk og forkert retning, og uden at man er nødt til at afskedige mange, mange tusinde offentligt ansatte, der ikke umiddelbart er beskæftigelsesmuligheder for. Det er derfor, vi har sagt, at vi er nødt til at gå langsomt frem. Vi er nødt til at supplere netop den statsfinansielle stramning med alt det, vi gør for at styrke virksomhedernes konkurrenceevne.

Jeg skal i øvrigt om fæргеbyggeriet kun gøre den bemærkning, at ministeren for offentlige arbejder er i Bruxelles. Han leder et trafikministermøde. Det er ikke af manglende interesse for sagen, han ikke har ytret sig i den, men han har overladt det til den øvrige regering af forsvare hans farver i denne sag. Jeg håber, at jeg har gjort det på en måde, som både han og spørgerne og jeg selv kan leve med.

Formanden:

Der er bedt om nogle korte bemærkninger. Det bliver ikke en uendelig række.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Allerførst om de midlertidige stillinger og de stillinger, der konverteres fra permanente til midlertidige. Finansministeren hiver EF-formandskabet frem hver eneste gang, men det her drejer sig altså om nogle andre ting. Det drejer sig ikke om nogle stillinger, der blev oprettet til et EF-formandskab, som alle vidste skulle vare et halvt år. Det drejer sig